

Лихо сьогочасне

Анатолій Косматенко

"Невже вам жалко — га? — сказать, де треба, слово?

Невже вам щось, ну справді, заважа

Продвинуть мій талант молодика

В состав писателів, у храм ваш у лавровий?!

Послухайте новий прелюд мій "Про бичка".

Читали теща й жінка — сліз була ріка.

Казали теща (гм!): "Милительно й чудово!"

Не хочете? А жалко. Що за чоловік?!

Ех, бачу, бачу: вчитись вам — не день, не рік!

Учїться ж, вчїться і — обов'язково.

В Сошенка вчїться, у Жуковського, в Брюллова...

Ото були, ото був вік!

Тепер нема таких. Та, мабуть, вже й не буде знову..."

"Та то ж був інший час! Не ті ж були й умови:

Тоді у поті благородному лица —

З кріпацтва визволяли генія — творця,

Художника, мислителя, співця,

А не якогось графа там Хвостова!"

"А й я ж не граф!

Замовте, ну просю! Ну хоч машоньке слово!"

"Міліціє! Ох, ах..." —

Впав чоловік на брук. Кінець. Готовий.

Мужаймося, схилїмось і — ні слова...